

bygninger ikke kan bringes til fradrag i anden indkomst eller næste års indkomst, medens renter af gæld, ejendomsskatter og lovpligtige forsikringer af administrative grunde som hidtil bør være fradragsberettiget, også af hensyn til ligestillelse med andres gældsstiftelse.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag, hvorom der i øvrigt henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stiller det under nr. 15 anførte ændringsforslag, ligesom man sammen med venstres medlemmer af udvalget stiller de under nr. 2, 5 og 9 anførte ændringsforslag. Mindretallet kan derimod ikke medvirke til gennemførelse af de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag under nr. 6, 7, 10, 13, 14, 17, 19, 21, 22-24 og 28-31, ligesom man — hvis disse ændringsforslag vedtages — ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet man i alt væsentligt ønsker at bevare landbrugsloven i dens nugældende affattelse.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) har ikke kunnet tiltræde en række af landbrugsministeren foreslåede ændringer i landbrugsloven, idet man finder, at disse ændringer medfører en upåkrævet stramning af lovens bestemmelser.

Med hensyn til den foreslåede stramning af samdriftsbestemmelserne i landbrugslovens § 9, jfr. landbrugsministerens ændringsforslag under nr. 10, er det mindretallets opfattelse, at det er urimeligt at fastsætte en afstandsbegrænsning, idet man finder, at dette spørgsmål i praksis vil løse sig selv gennem den enkelte landmands overvejelser af, hvad der er mest hensigtsmæssigt i de enkelte tilfælde. Mindretallet har derfor under ændringsforslag nr. 9 foreslået, at samdriftsbestemmelserne i landbrugslovens § 9 skal opretholdes uændrede, bortset fra at tidsbegrænsningen for bortforpagtning og samdrift af landbrugsejendomme udvides fra 10 til 15 år.

Det er mindretallets opfattelse, at der med henblik på fremme af den frivillige strukturtilpasning bør være videst mulig adgang til sammenlægning af landbrugs-

ejendomme inden for de i loven fastsatte rammer, og man kan derfor ikke tiltræde det af landbrugsministeren fremsatte forslag om en stramning af de nugældende regler i lovens § 13, jfr. lovforslagets § 1, nr. 7, og ændringsforslag nr. 17.

Mindretallet er enig i, at der foreligger et problem i forbindelse med det stærkt stigende omfang af ikke-landmænds køb af landbrugsejendomme, men kan ikke tiltræde det af landbrugsministeren fremsatte ændringsforslag nr. 19, hvorefter det som betingelse for erhvervelse af en landbrugsejendom — uden særlig tilladelse — bl. a. kræves, at erhververen tager fast bopæl på ejendommen. Mindretallet har givet udtryk for sin vilje til at medvirke til en løsning af spørgsmålet og har ved ændringsforslag nr. 18 og 20 foreslået en løsning, hvorefter der i stedet for et krav om fast bopæl på ejendommen stilles krav om, at erhververen enten dokumenterer, at han opfylder visse krav om såvel teoretisk som praktisk landbrugsuddannelse, eller tager jordbrug som hovederhverv.

Ændringsforslagene tilsigter, at landmænd får en fortrinsstilling ved erhvervelse af landbrugsejendomme, og lægger vægt på, at unge, der går ind i en systematisk uddannelse, både teoretisk og praktisk, får fortrinsret til at erhverve en landbrugsejendom.

Mindretallet har noteret sig, at De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger over for udvalget har tilkendegivet, at de ønsker en ændring i reglerne for indkomstbeskatning, således at der opnås større ligestilling mellem besiddere af landbrugsejendomme.

Mindretallet må meget advare mod de af flertallet stillede betingelser for at kunne erhverve adkomst på en landbrugsejendom, som må forventes at få en meget uheldig virkning på strukturudviklingen i landbruget, idet over halvdelen af alle landbrugsejendomme frit kan erhverves af ikke-landmænd mod bopælspligt. Hertil kommer, at bopælspligten må forventes at bevirke betydelige prisstigninger omkring byerne. Derved forhindres de, der skal leve af at drive landbrug, i at købe landbrug og suppleringsjord, og det vanskeliggør, at unge kan købe mindre landbrug, som senere kan ombyttes med en større ejendom.